

Han är självutnämnd Pappaombudsman och den som går i bräschen för ett mer jämställt samhälle när det gäller det viktigaste vi har - barnen. Han heter Arne Wirén.

”Pappan måste vara *bättre* för att ha en chans”

Du talar om ett ”enormt mansförtryck” i rådande praxis kring hur vårdnadsvister faller ut. Förklara.

– Hela samhällsmaskineriet är uppbyggt kring att hjälpa mamman. Hon **förutsätts** vara den lämpligaste vårdnadshavaren. För pappan räcker det inte med att vara lika bra som henne, han måste vara **bättre** för att ha en chans. Det är utan tvekan den största orättvisan mellan könen i modern tid.

Du har vänt dig mot hur begreppet vårdnadsvist ofta tolkas?

– Det brukar illustreras med två vuxna som drar i ett barn. Men i de allra flesta fall är det bara en som drar, mamman. Hon vill ha **hela** tiden med barnet, medan pappan är ute efter halva tiden.

190 000 barn träffar sina pappor sällan eller inte alls. Kommentera?

– Ponerar att det handlade om någon mystisk sjukdom som gav liknande symtom, tomhets känslor som gjorde vissa deprimerade eller aggressiva. Samhället skulle satsa enorma resurser för att försöka lösa gåtan. Jag förstår inte varför inte fler reagerar och demonstrerar på gator och torg. Vi vet ju, till exempel, att det knappt finns en enda kåkfarare i detta land som haft en bra relation med sin pappa.

Jämställdhetsdebatten är uppåt väggarna, anser du. Varför?

– Vi pratar om lika lön och kvinnor i styrelserummen, men vi diskuterar inte snedfördelningen när det gäller det viktigaste vi har - barnen.

Enligt föräldrabalken ska barnet

bo hos den förälder som bäst kan tillgodose dess behov av även den andra föräldern. Hur efterlevs det?

– I många fall inte alls, eftersom domstolarna dömer efter ”kontinuitetsprincipen”, det vill säga barnet ska bo där det har bott mest. Många mammor flyttar med barnen och etablerar dem på en ny plats. Efter det har pappan en enorm uppförsbacke för att få till stånd närhet och en bra kontakt med sitt barn.

Ja, många pappor är förtvivlade just för att deras ex har flyttat iväg långt med barnen...

– Ja, självklart. Det sådana mammor gör mot sina barn är fruktansvärt. De reducerar pappan (halva barnets jag) till någon man går på Skansen med en gång i halvåret. Mötet med pappan

blir ett barnkalas där pappan inte kan/hinner vara en uppfostrande auktoritet. Många vågar inte det. De vill hålla sig väl med barnet som högre upp i åldern själv kan bestämma vart det ska bo. Det blir totalt snett och de hamnar i en utpressningssituation.

Men är det inte uppslitande för ett barn med en vårdnadsvist?

– Jag är övertygad om att det är mer uppslitande att förlora sin pappa för alltid.

Men en hel del av dem kanske är svikare?

– Ja, men sök upp dem då och kräv att de tar ansvar!

...eller de kanske inte bryddesig när barnen var små?

– Vad är det för argument? Nu bryr han sig ju, bättre sent än aldrig. Och

Pappaombudsmannen

- **Journalisten och** debattören Arne Wirén, Stockholm, var i mitten av 90-talet rådgivare åt regeringens pappagrupp. Han var en av dem som drev fram revideringen av föräldrabalken 1998, den som skulle göra frånskilda mammor och pappor lika viktiga för sina barn.
- **För några** år sedan utsåg han sig själv till Pappaombudsman.
- **I dag driver** han en juridisk byrå och arbetar som stödperson, konsult och juridiskt ombud för pappor i tvister. Enligt honom själv till halva timkostnaden av vad en advokat kostar.
- **Läs mer på** www.pappaombudsmannen.se
- **Se intervju** på www.youtube.com/genusnytt

FOTO: JEPPE GUSTAFSSON

vem säger att han inte brydde sig? Han snickrade den där altanen för hela familjen, han lagade bilen för att kunna köra barnen till fotbollen, han jobbade över för att få ihop till fjällresan. Men nu räknas inte det, det har kvinnan bestämt, för på det här området har hon tolkningsmonopol. Det finns tusen sätt att bry sig. Byta blöjor och prata med dagisfröken kan inte vara de enda sätten.

Förekommer det anklagelser om sexuella övergrepp i samband med vårdnadstvister?

– Ja tyvärr. Ofta. Och i sådan mängd att det är häpnadsväckande att inte samhället reagerar. Det är ett medel som tas till när steg ett och två (han sköter inte barnen ordentligt/det händer att han slår dem) inte fungerar.

Men om en mamma till exempel har grava missbruksproblem, då måste det väl ändå vara självklart att pappan blir den huvudsaklige vårdnadshavaren?

– Nej. De papporna får ofta av socialassistenter/BUP höra att det är ”uppbyggligt” för mamman att ha barnen hos sig. Det får henne att ”anstränga” sig. Barnet ska alltså fungera som ett slags ”lyckopiller” åt sin mamma. De argumenten används dock aldrig i motsatta fall, där det är pappan som drog.

Vilken är den viktigaste förändringen i lagstiftningen som borde göras?

– 1. När pappan skriver under faderskapsbeviset så ska han också per automatik vara vårdnadshavare. 2. Praxis att ”oense” räcker för att det inte ska

bli gemensam vårdnad missbrukas enormt och måste bort. Domstolarna kan inte bara konstatera att föräldrarna inte är överens, de måste utreda vems felet till det är.

Och hur kansoc, BUP och familjerätt bli bättre?

– Genom att inte låta mamman sätta normen. Genom att sluta förutsätta att kvinnor alltid talar sanning. Genom att stötta den svaga parten, oftast pappan eftersom det är han som blir berövad sina barn. Och sedan tycker jag att vi ska könskvotera in män på socialkontoren!

Vad förvånar dig mest?

– Det finns en liten grupp destruktiva män i samhället som begår brott. Det vet vi alla och där försöker samhället bekämpa tendenserna. På samma

sätt finns det en liten grupp destruktiva kvinnor som gör allt för att förvägra sina barn deras pappa. Jag tycker det är konstigt att samhället inte genomskådar dem och hjälper dessa barn att bli befriade från mammornas totala inflytande. I sin iver att skydda och hjälpa är socialen så förblindad att de ibland skyddar barnen mot fel person.

Berätta om din egen skilsmässa?

– Den var lycklig så till vida att jag var gift med en klok kvinna som förstod att jag var lika viktig för vår son som hon. Från 20 månader upp till vuxen ålder har han växelvis bott hos oss lika mycket. Jag önskar att alla frånskilda föräldrar, och framför allt deras barn, fick uppleva en sådan skilsmässa.

CARINA GLENNING